

عنوان مقاله:

ساز و کارهای تاثیرگذاری دین در فرآیند سیاست گذاری فرهنگی (با تاکید بر مرحله تدوین)

محل انتشار:

دو فصلنامه دین و ارتباطات، دوره 23، شماره 50 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

محمد حسین باقری فرد - دانشجوی دکتری پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

عبداله توکلی - استادیار گروه مدیریت پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

سید مهدی الوانی - استاد دانشکده مدیریت دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

بحث جایگاه دین و چگونگی تاثیرگذاری آن بر سیاست گذاری فرهنگی، یکی از موضوعات مطرح در حوزه سیاست گذاری فرهنگی محسوب می شود. نظریات مختلفی نیز در این خصوص ارائه شده است که در طیفی از نظریات حداقلی تا حداکثری قرار می گیرد. از سوی دیگر خط مشی گذاری فرهنگی در جامعه اسلامی از الگوی خاصی تبعیت می کند. آنچه این الگو را از الگوهای مشابه متمایز می کند، این پیش فرض است که دین نقش بسزایی در شکل گیری فرهنگ یک جامعه دارد و این نقش، فراتر از صرف تعیین خطوط قرمز در تدوین سیاست های فرهنگی است. این الگوی خط مشی گذاری، برخلاف الگوهای رایج که بر محور شناسایی و حل مسیله قرار دارند، با مسیله آغاز نمی شود. در این تحقیق بر اساس روش تحلیلی توصیفی و با رجوع به آیات و روایات و به ویژه سیره پیامبر اکرم(ص) سه عنصر در الگوی خط مشی گذاری فرهنگی (مرحله تدوین) بر اساس آموزه های اسلام معرفی می شود که عبارت اند از پیگیری، درمان و رفع معضلات فرهنگی جامعه؛ پیشگیری از بروز مشکلات فرهنگی؛ و پیش بردگی جامعه به سوی تعالی. در این الگو بر ویژگی هوشمندی نظام اسلام و تمرکز بر منحل کردن مسایل به جای حل کردن مسایل تاکید می شود. بر این اساس، اولین گام در سیاست گذاری فرهنگی شناسایی عوامل پیش برنده در یک جامعه دینی است (فارغ از اینکه معضلی در جامعه باشد یا نباشد). گام دوم شامل پیشگیری، یعنی شناسایی عوامل ایجاد معضل که در متن آموزه های دینی نهفته است، می شود و تلاش برای رفع مشکل به طور مستقیم باید در مرحله آخر باشد.

کلمات کلیدی:

فرهنگ، دین، سیاست گذاری فرهنگی، پیشگیری، پیش بردگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834122>

